

STOSOWANIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH ZASTĘPCZYCH DEKLARACJI POCHODZENIA, ZASTĘPCZYCH OŚWIADCZEŃ O POCHODZENIU ORAZ ZASTĘPCZYCH ŚWIADECTW PRZEWOZOWYCH EUR.1, EUR-MED i A.TR.

➤ I. PODSTAWY PRAWNE

PRZEPISY UNIJNE

- artykuł 19 Dodatku I do Konwencji PEM ¹;
- artykuł 20 (oraz podobne przepisy) protokołów w sprawie reguł pochodzenia do umów preferencyjnych zawartych przez Unię ²;
- artykuł 13 decyzji 1/2006 Komitetu Współpracy Celnej WE – Turcja ³;
- artykuł 25 decyzji KTZ ⁴;
- artykuł 18 rozporządzenia w sprawie dostępu do rynku (MAR) ⁵;

¹ Decyzja Rady z 26 marca 2012 r. w sprawie zawarcia Regionalnej konwencji w sprawie pan-Euro-Śródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (Dz. Urz. L 54 z 26.2.2013)

² np. art. 20 Protokołu 6 do umowy WE – Algieria dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej (Dz. Urz. L 297 z 15.11.2017)

³ Decyzja nr 1/2006 Komitetu Współpracy Celnej WE – Turcja z 26.07.2006 ustanawiająca szczegółowe zasady stosowania decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE – Turcja (Dz. Urz. L 265 z 26.09.2006 oraz sprostowanie w Dz. Urz. L 267 z 27.09.2006)

⁴ Decyzja Rady nr 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską (Dz. Urz. L 344 z 19.12.2013)

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1076 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym (wersja przekształcona - Dz. Urz. L 185 z 8.07.2016 z późn. zm.), zwane także rozporządzeniem w sprawie dostępu do rynku (ang. Market Access Regulation – MAR).

- artykuł 69 rozporządzenia wykonawczego (UKC-RW) ⁶ odnoszący się do zawartych umów i jednostronnych uzgodnień przyjętych przez Unię poza ramami ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) ⁷;
- artykuł 101 rozporządzenia wykonawczego (UKC-RW) odnoszący się do ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) od dnia wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów (REX).

➤ II. STOSOWANIE PRZEPISÓW

W celu wysłania wszystkich lub części produktów do innego miejsca na terytorium Unii, pierwotny dowód pochodzenia (deklaracje i świadectwa) może być zastąpiony przez jeden lub więcej zastępczych dowodów pochodzenia, gdy towary nie zostały jeszcze dopuszczone do obrotu i znajdują się pod kontrolą organu celnego. Oznacza to, że takich zastępczych dowodów pochodzenia nie można sporządzać retrospektywnie (z mocą wsteczną), ponieważ wówczas produkty nie znajdują się już pod kontrolą urzędu, w którym przesyłka została podzielona.

Przy wystawianiu lub sporządzaniu zastępczych dowodów pochodzenia należy się w pierwszej kolejności kierować postanowieniami wymienionych wcześniej przepisów, które zawierają bezpośrednio odpowiednie uregulowania odnoszące się do zastępczych dowodów pochodzenia, np. art. 19 Dodatku I do Konwencji PEM.

Uzupełnieniem takich uregulowań oraz przede wszystkim w przypadku ich braku w ramach danego reżimu preferencyjnego (np. umowy o wolnym handlu z Koreą i Kanadą) zagadnienie wystawiania i sporządzania zastępczych dowodów pochodzenia regulowane jest artykułem 69 UKC-RW, który stanowi, że zastępczy dowód pochodzenia może być wystawiony przez organ celny dla każdego podmiotu lub przez niego być sporządzony samodzielnie z zachowaniem tej samej formy co pierwotny dowód pochodzenia, ewentualnie w formie zastępczego oświadczenia o pochodzeniu, sporządzonego zgodnie z art. 101 UKC-RW oraz załącznikiem 22-20 do UKC-RW (z uwzględnieniem niezbędnych zmian).

⁶ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (UKC) (Dz. Urz. L 343 z 29.12.2015) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/604 z dnia 18 kwietnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w zakresie przepisów proceduralnych ułatwiających określanie w Unii preferencyjnego pochodzenia towarów oraz uchylające rozporządzenia (EWG) nr 3510/80 i (WE) nr 209/2005 (Dz. Urz. L 101 z 20.04.2018)

⁷ Art. 56 ust. 2 (d) i (e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9.10.2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. L 269 z 10.10.2013).

Podmiotami, które w takim przypadku mogą samodzielnie sporządzać zastępcze dowody pochodzenia są:

- a) unijny upoważniony lub zarejestrowany eksporter, ponownie wysyłający towary;
- b) ponowny nadawca towarów w Unii, jeśli całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce, która ma zostać podzielona, nie przekracza obowiązującego progu wartości (6 000 euro, za wyjątkiem KTZ, gdzie obowiązuje próg 10 000 euro);
- c) ponowny nadawca towarów w Unii, jeśli całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce, która ma być podzielona, przekracza obowiązujący próg wartości, a ponowny nadawca załącza do zastępczego dowodu pochodzenia kopię pierwotnego dowodu pochodzenia.

Jeśli samodzielne zastąpienie pierwotnego dowodu pochodzenia przez wspomniane wyżej podmioty nie jest możliwe, zastępczy dowód pochodzenia może wystawić (w formie świadectwa przewozowego EUR.1, chyba że odpowiednie postanowienia umów międzynarodowych przewidują inną formę, np. świadectwo EUR-MED) organ celny, pod kontrolą którego znajdują się towary.

1. Zastępcze deklaracje pochodzenia ⁸

1.1. Sporządzając zastępczą deklarację pochodzenia ⁹ należy wziąć pod uwagę, że przypadki, gdy zastępcza deklaracja pochodzenia może być sporządzona zależą od:

- tego, czy ponowny nadawca jest lub nie jest upoważnionym eksporterem,
- wartości produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce oraz
- tego, czy ponowny nadawca chce załączyć lub nie kopię pierwotnego dowodu pochodzenia.

1.2. Zastępcza deklaracja pochodzenia może być sporządzona, gdy:

- a) ponowny nadawca jest upoważnionym eksporterem;
- b) ponowny nadawca nie jest upoważnionym eksporterem, ale całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce nie przekracza 6 000 euro (10 000 euro w przypadku KTZ);
- c) ponowny nadawca nie jest upoważnionym eksporterem, ale załącza kopię pierwotnego dowodu pochodzenia.

1.3. Zastępczą deklarację pochodzenia sporządza się na dowolnym dokumencie handlowym, na którym jest umieszczona nazwa i pełny adres ponownego nadawcy i odbiorcy. Ponowny nadawca wskazuje na pierwotnym dowodzie pochodzenia:

- a) dokładne dane zastępczej deklaracji pochodzenia;
- b) nazwę i adres ponownego nadawcy;

⁸ Termin „deklaracja pochodzenia” obejmuje także dowody pochodzenia określane jako „deklaracja na fakturze” używany w niektórych przypadkach

⁹ Poza ramami systemu GSP, dla celów wysłania wszystkich lub części produktów do innego miejsca na terytorium Unii (art. 69 UKC-RW)

- c) nazwę i adres odbiorcy lub odbiorców
- d) oznaczenie „Zastąpiona” (ang. „Replaced”),

a na zastępczej deklaracji pochodzenia:

- (a) dokładne dane ponownie wysyłanych produktów, w oparciu o pierwotny dowód;
- (b) datę sporządzenia pierwotnego dowodu pochodzenia;
- (c) dane pierwotnego dowodu pochodzenia, w tym informacje o zastosowanej kumulacji, tam gdzie jest to potrzebne;
- (d) nazwę i adres ponownego nadawcy oraz numer upoważnionego eksportera, tam gdzie status ten ma zastosowanie;
- (e) nazwę i adres odbiorcy lub odbiorców;
- (f) datę i miejsce sporządzenia zastępczej deklaracji pochodzenia;
- (g) oznaczenie „Zastępcza” lub ang. „Replacement”.

2. Zastępcze oświadczenia o pochodzeniu GSP

2.1. Sporządzając zastępcze oświadczenie o pochodzeniu¹⁰ należy wziąć pod uwagę, że przypadki, gdy zastępcze oświadczenie o pochodzeniu może być sporządzone zależą od:

- tego, czy ponowny nadawca jest lub nie jest zarejestrowanym eksporterem,
- wartości produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce oraz
- tego, czy ponowny nadawca załącza kopię pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu¹¹.

2.2. Zastępcze oświadczenie o pochodzeniu może być sporządzone, gdy:

- a) ponowny nadawca jest zarejestrowanym eksporterem (REX);
- b) ponowny nadawca nie jest zarejestrowanym eksporterem, ale całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce nie przekracza 6 000 euro;
- c) ponowny nadawca nie jest zarejestrowanym eksporterem, a całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce przekracza 6 000 euro, ale załącza on kopię pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu.

2.3. Zastępcze oświadczenie o pochodzeniu sporządza się na dowolnym dokumencie handlowym, na którym jest umieszczona nazwa i pełny adres ponownego nadawcy i odbiorcy, jak również opis produktów i data jego sporządzenia.

2.4. W przypadku sporządzania zastępczego oświadczenia o pochodzeniu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na przypisy do wzoru oświadczenia o pochodzeniu zawartego w załączniku 22-07 do UKC-RW¹². Zgodnie z przypisem⁽¹⁾ na oświadczeniu zastępczym

¹⁰ W ramach systemu GSP dla celów wysłania wszystkich lub części produktów do innego miejsca na terytorium Unii lub do Norwegii albo Szwajcarii (art. 101 UKC-RW)

¹¹ Artykuł 101 ust. 2 akapit 2 UKC-RW

¹² W brzmieniu określonym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2017/989 z dnia 8 czerwca 2017 r. w sprawie sprostowania i zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny – Dz. Urz. UE L 149 z 13.06.2017

podaje się dane wymagane na podstawie z art. 101 ust. 1 akapit drugi UKC-RW, czyli zgodnie z wymogami określonymi w załączniku 22-20 do UKC-RW.

Ponowny nadawca zamieszcza w pierwotnym oświadczeniu o pochodzeniu:

- a) dane oświadczenia zastępczego lub oświadczeń zastępczych;
- b) nazwę ponownego nadawcy oraz jego adres;
- c) odbiorcę lub odbiorców w Unii lub, w stosownych przypadkach, w Norwegii lub Szwajcarii,
- d) oznaczenie „Zastąpione” (ang. „Replaced”, fr. „Remplacée” lub hisz. „Sustituida”).

W zastępczym oświadczeniu o pochodzeniu ponowny nadawca podaje:

- a) wszystkie dane ponownie wysyłanych produktów, w oparciu o pierwotny dowód;
- b) datę sporządzenia pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu;
- c) dane pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu, w tym – w stosownych przypadkach – informacje o zastosowanej kumulacji;
- d) nazwę i adres oraz, w stosownych przypadkach, swój numer zarejestrowanego eksportera;
- e) nazwę odbiorcy lub odbiorców w Unii lub, w stosownych przypadkach, w Norwegii lub Szwajcarii,
- f) datę i miejsce sporządzenia zastępczego oświadczenia,
- g) oznaczenie „Zastępcze”, ang. „Replacement statement” lub fr. „Attestation de remplacement” lub hisz. „Comunicación de sustitución”.

2.5. W kontekście sporządzania zastępczych oświadczeń o pochodzeniu istotne szczegółowe wskazówki znajdują się w kolejnych przypisach ⁽²⁾, ⁽³⁾ i ⁽⁴⁾ do wzoru oświadczenia o pochodzeniu (załącznik 22-07 do UKC-RW).

2.5.1 ⁽²⁾ Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu zastępuje inne oświadczenie zgodnie z art. 101 ust. 2 akapit 1 UKC-RW (ponowny nadawca jest zarejestrowanym eksporterem i całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce, która ma zostać podzielona, przekracza 6000 euro) i art. 101 ust. 3 UKC-RW (zastępcze oświadczenie o pochodzeniu w odniesieniu do produktów, które mają zostać wysłane do Norwegii lub Szwajcarii), ponowny nadawca towarów sporządzający takie oświadczenie wpisuje swoją nazwę i dokładny adres, a następnie swój numer zarejestrowanego eksportera.

2.5.2. ⁽³⁾ Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu zastępuje inne oświadczenie zgodnie z art. 101 ust. 2 akapit 2 UKC-RW (ponowny nadawca nie jest zarejestrowanym eksporterem, a całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce przekracza 6 000 euro, ale załącza on kopię pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu), ponowny nadawca towarów sporządzający takie oświadczenie podaje swoją nazwę i dokładny adres, a następnie adnotację (wersja w języku francuskim) „*agissant sur la base de l’attestation d’origine établie par [nom et adresse complète de l’exportateur dans le pays bénéficiaire], enregistré sous le numéro suivant [Numéro d’exportateur enregistré dans le pays bénéficiaire]*”, (wersja w języku angielskim) „*acting on the basis of the statement on origin made out by [name and complete address of the exporter in the beneficiary country], registered under the following number [Number of Registered Exporter of the exporter in the beneficiary country]*”, (wersja w języku hiszpańskim) „*actuando sobre la base de la comunicación extendida por [nombre y dirección*

completa del exportador en el país beneficiario], registrado con el número siguiente [Número de exportador registrado del exportador en el país beneficiario]”.

W tym przypadku konieczne jest załączenie kopii pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu sporządzonego w kraju korzystającym.

2.5.3. ⁽⁴⁾ Jeżeli oświadczenie o pochodzeniu zastępuje inne oświadczenie zgodnie z art. 101 ust. 2 UKC-RW (ponowny nadawca jest lub nie jest zarejestrowanym eksporterem), ponowny nadawca towarów wpisuje numer zarejestrowanego eksportera tylko wtedy, gdy całkowita wartość produktów pochodzących w pierwotnej przesyłce przekracza 6 000 EUR.

2.5.4. Odnosnie danych pierwotnego oświadczenia o pochodzeniu, które powinny być zawarte w oświadczeniu zastępczym, to należy w nim podać przede wszystkim kraj pochodzenia produktów oraz kryterium, na podstawie którego to pochodzenie zostało ustalone (przypis ⁽⁶⁾ w załączniku 22-07 do UKC-RW), a w stosownych przypadkach także informacje o zastosowanej kumulacji pochodzenia.

2.6. Jedynie ponowni nadawcy zarejestrowani w systemie REX mogą sporządzać zastępcze oświadczenia o pochodzeniu w odniesieniu do produktów, które mają zostać wysłane do Norwegii lub Szwajcarii (art. 101. ust 3 UKC-RW). Jednakże do chwili zawarcia Umowy w formie wymiany listów pomiędzy Unią Europejską, Norwegią i Szwajcarią, dotyczącą wzajemnego uznawania zastępczych dowodów pochodzenia i przewidującej, że towary wytworzone z wykorzystaniem materiałów pochodzących z Norwegii, Szwajcarii lub Turcji wywożone z krajów korzystających z ogólnego systemu preferencji (GSP) będą traktowane po ich przybyciu na obszar celny Unii Europejskiej jako towary GSP zawierające wsad pochodzący z UE, jako zastępcze dowody pochodzenia będą wykorzystywane zastępcze świadectwa pochodzenia na formularzu A.

2.7. W przypadku produktów korzystających z preferencji taryfowych na mocy odstępstwa udzielonego zgodnie z przepisami art. 64 ust 6 UKC, zastępcze oświadczenie o pochodzeniu może być sporządzone wyłącznie w odniesieniu do produktów przeznaczonych do Unii (art. 101 ust. 6 UKC-RW).

2.8. Zgodnie z art. 85 ust. 5 UKC-RW zarejestrowani ponowni nadawcy towarów mogą sporządzać zastępcze oświadczenia o pochodzeniu począwszy od dnia rozpoczęcia ważności rejestracji zgodnie z art. 86 ust. 4 UKC-RW. Przepis ten stosuje się niezależnie od tego, czy towarom towarzyszy świadectwo pochodzenia na formularzu A wystawione w kraju korzystającym, deklaracja na fakturze czy też oświadczenie o pochodzeniu sporządzone przez eksportera.

2.9. Nie jest wymagane podpisywanie przez ponownych nadawców sporządzanych przez nich zastępczych oświadczeń o pochodzeniu. Wzór oświadczenia nie zawiera takiego elementu.

3. Zastępcze świadectwa przewozowe EUR.1, EUR-MED oraz A.TR.

Przy wystawianiu zastępczych świadectw przewozowych EUR.1, EUR-MED oraz A.TR. organy celne zapewniają spełnienie następujących wymogów:

3.1. Świadectwa zastępcze EUR.1 lub EUR-MED zawierają następujący zapis w języku angielskim w polu 7:

„REPLACEMENT CERTIFICATE [pierwotny EUR.1 lub EUR-MED, No (numer seryjny), data wystawienia pierwotnego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED oraz w zależności od przypadku wskazanie, że pierwotne świadectwo EUR.1 lub EUR-MED było duplikatem ¹³ lub było wystawione retrospektywnie ¹⁴] albo [pierwotna deklaracja pochodzenia lub deklaracja pochodzenia EUR-MED, dane identyfikacyjne (numer) faktury lub innego dokumentu handlowego oraz data ich sporządzenia]”. Jeżeli brak jest daty sporządzenia pierwotnej deklaracji pochodzenia lub deklaracji pochodzenia EUR-MED, data podana na dokumencie handlowym, na którym została ona sporządzona, uważana jest za datę sporządzenia deklaracji pochodzenia lub deklaracji pochodzenia EUR-MED.

3.2. Świadectwa zastępcze A.TR. zawierają następujący zapis w języku angielskim w polu 8.:

„REPLACEMENT CERTIFICATE [pierwotny A.TR. No (numer seryjny), data wystawienia oraz w zależności od przypadku wskazanie, że pierwotne świadectwo A.TR. było duplikatem ¹⁵ lub było wystawione retrospektywnie]”.

3.3. W polu 1 zastępczego świadectwa przewozowego podaje się nazwę ponownego nadawcy.

3.4. Unijne preferencyjne porozumienia wskazane na pierwotnym świadectwie lub, gdy ma to zastosowanie, w deklaracji pochodzenia, wpisuje się w polu 2 zastępczego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED.

3.5. Nazwa ostatecznego odbiorcy może być podana w polu 3 zastępczego świadectwa przewozowego.

3.6. Kraj, grupa krajów lub terytorium, z których towary uważa się za pochodzące są wskazywane w polu 4 zastępczego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED. Kraj wywozu wskazuje się w polu 5 zastępczego świadectwa A.TR.

¹³ W przypadku zastępczego świadectwa przewozowego wystawionego dla zastąpienia duplikatu świadectwa EUR.1 lub EUR-MED, data wystawienia pierwotnego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED. dla którego duplikat został wystawiony, powinna być podana w polu 7 zastępczego świadectwa przewozowego

¹⁴ W przypadku zastępczego świadectwa przewozowego wystawionego dla zastąpienia świadectwa EUR-MED wystawionego retrospektywnie na podstawie art. 17 ust. 2 Dodatku I do Konwencji PEM lub art. 18 ust.2 protokołów w sprawie reguł pochodzenia (np. art. 18 ust.2 Protokołu 6 do umowy WE – Algieria dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej (Dz. Urz. L 297 z 15.11.2017)), data wystawienia pierwotnego świadectwa EUR.1 powinna być podana w polu 7 zastępczego świadectwa przewozowego

¹⁵ W przypadku zastępczego świadectwa przewozowego wystawionego dla zastąpienia duplikatu świadectwa A.TR., data wystawienia pierwotnego świadectwa A.TR., dla którego duplikat został wystawiony, powinna być podana w polu 8 zastępczego świadectwa A.TR.

3.7. Państwo członkowskie (lub urząd celno-skarbowy, jeżeli towary są przemieszczane w ramach terytorium Rzeczypospolitej Polskiej), do którego wysyłane są produkty objęte zastępczym świadectwem przewozowym, jest wskazywane w polu 5 zastępczego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED, albo w polu 6 zastępczego świadectwa A.TR.

3.8. Niezależnie od punktów 3.1. i 3.2., inne wpisy pojawiające w polu 7 pierwotnego świadectwa przewozowego EUR.1 lub EUR-MED lub, gdy ma to zastosowanie, odpowiednie uwagi o podobnym charakterze zamieszczone w pierwotnej deklaracji pochodzenia lub deklaracji pochodzenia EUR-MED, są przenoszone do pola 7 zastępczego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED. Wpisy pojawiające się w polu 8 pierwotnego świadectwa A.TR. są przenoszone do pola 8 zastępczego świadectwa A.TR. Przenoszone zgodnie z tym pkt wpisy powinny odnosić się do produktów objętych zastępczym świadectwem.

3.9. Wszystkie dane dotyczące produktów objętych zastępczym świadectwem przewozowym, które są przewożone z jednego państwa członkowskiego do drugiego lub z jednego urzędu celno-skarbowego do innego na terytorium Polski, są zamieszczane w polu 8 zastępczego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED, lub w polu 10 zastępczego świadectwa A.TR.

3.10. Masa brutto lub inna jednostka miary produktów objętych zastępczym świadectwem przewozowym, które są przewożone z jednego państwa członkowskiego do drugiego lub z jednego urzędu celno-skarbowego do innego na terytorium Polski, są zamieszczane w polu 9 zastępczego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED, lub w polu 10 zastępczego świadectwa A.TR.

3.11. W polu 10 zastępczego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED podaje się dane odnoszące się do faktury ponownego nadawcy.

3.12. Wystawiający zastępcze świadectwo organ celny potwierdza je w polu 11 zastępczego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED, a w polu 12 zastępczego świadectwa A.TR.

3.13. Pole 12 zastępczego świadectwa EUR.1 lub EUR-MED i pole 13 zastępczego świadectwa A.TR. powinny być wypełnione i podpisane przez ponownego nadawcę.

3.14. Wystawiający organ celny powinien odnotować na pierwotnym świadectwie lub, gdy ma to zastosowanie, pierwotnej deklaracji pochodzenia, masę, ilość i rodzaj wysyłanych produktów oraz powinien zanotować także na nich numery seryjne odpowiednich zastępczych świadectw. Pierwotne świadectwo lub, gdy ma to zastosowanie, pierwotna deklaracja pochodzenia, są przechowywane odpowiednio przez organ celny albo przez przedsiębiorcę przez przynajmniej trzy lata.

3.15. Kserokopia pierwotnego świadectwa lub, gdy ma to zastosowanie, pierwotnej deklaracji pochodzenia, może być załączona do zastępczego świadectwa.

4. Zastępcze dokumenty wystawiane na podstawie zastępczych dowodów pochodzenia lub zastępczych świadectw przewozowych A.TR.

Możliwe jest zastąpienie zastępczego dowodu pochodzenia i zastępczego świadectwa A.TR. W takim przypadku mają zastosowanie te same zasady co wyżej opisane. Aby zapewnić, że pierwotny dowód pochodzenia może być łatwo odnaleziony w przypadku weryfikacji, numer pierwotnego dowodu pochodzenia oraz jego miejsce i data wystawienia lub sporządzenia muszą być zawarte w takim nowym zastępczym dowodzie pochodzenia. Musi on także zawierać numer, miejsce i datę wystawienia lub sporządzenia ostatniego dowodu pochodzenia, na podstawie którego nowy zastępczy dowód pochodzenia jest wystawiany lub sporządzany.

Stosuje się to odpowiednio także w przypadku świadectw przewozowych A.TR.